

Deze witte Eucharis staat symbool voor een blanco nieuw jaar vol goede voornemens. Ik verheug me altijd op de lange maand januari, want dan kun je lekker doorwerken. Buiten is het koud en kaal en dan kun je je maar beter binnen opsluiten. Niet iedereen bekijkt het leven aan het begin van het jaar zo. Als je, zoals mijn ouders, de negentig nadert, heb je moeite met de lengte van een heel jaar. Mijn moeder zit nu in een verpleeghuis na de zoveelste botbreuk en mijn vader zit enkele straten verderop in een serviceappartement waar hij steeds vergeetachtiger wordt. *Living apart together* zou je het bijna met een glimlach kunnen noemen, als het niet zo verdrietig was, maar onafscheidelijk zijn ze nog steeds. Als ik met mijn moeder in de rolstoel aankom in het restaurant van het verpleeghuis, waar ik eerst mijn vader heb geïnstalleerd, is steevast het eerste van de weinige woorden die ze nog zegt: "Kusje." En daarna: "Nog een kusje." Net twee parkieten die voorvoelen dat de maand en het jaar lang en onzeker zullen zijn. Onverwachts duikt ook onze kleindochter van enkele maanden op en ineens is mijn moeder springlevend. Het lijkt wel alsof ze het jaar en haar leven helemaal opnieuw wil beginnen met dat heerlijke poppetje aan wie ze ook haar naam leende. Ik, haar dochter, sta er een beetje sprakeloos bij. Een beetje als decoratie, net als de Eucharis. Als mijn vader opbelt, net nadat ik hem thuis heb afgezet, en vraagt wanneer ik hem nu eindelijk kom halen, vergeet ik niet te melden dat hij zojuist mijn moeder nog heeft gekust. De herinnering aan je eerste kus zal je altijd bijblijven. Maar die laatste mag hij vooral ook niet vergeten, als het helaas eens zo ver komt.

Er zijn nu ook speciale Janneke Brinkman-postzegels! Kijk op www.margriet.nl/janneke.

De Eucharis staat symbool voor een nieuw jaar vol goede voornemens

